d) pro které bude ve veřejném zájmu, nebo jde-li o znovuzřízení obytného domu zničeného nebo poškozeného živelní pohromou, vládou povolena podpora, budou-li zahájeny do 30. června 1924.

§ 5. — (1) Zápůjčka státem zaručená smí činiti,

1. jde-li o stavby obecně prospěšných stavebních sdružení, obcí, okresů, žup a sociálně-pojišťovacích ústavů, v případech uvedených v § 4, lit. a), 55% a v případech uvedených v § 4, lit. b) a lit. d), 45% stavebního nákladu;

2. jde-li o stavby jiných osob, než které jsou uvedeny pod čís. 1., v případech uvedených v § 4, lit. a), 40%, má-li stavba 1 až 4 byty, a 45% stavebního nákladu, má-li stavba 5 nebo více bytů, a v případech uvedených v § 4, lit. b) a lit. d), 35% stavebního nákladu.

(2) V případech uvedených v § 4, lit. c), smí býti záruka vyměřena podle stavu prací dne 31. prosince 1923 a podle jiných okolností případu v mezích ustanovení § 28 zákona ze dne 25. ledna 1923, čís. 35 Sb. z. a n., a předchozího odstavce.

§ 6. — (1) Příspěvek státu na zúročení a úmor stavebního nákladu smí činiti ročně po dobu 25 let,

1. jde-li o stavby osob uvedených v § 5, odst. 1., čís. 1., v případech uvedených v § 4, lit. a), 2½% a v případech uvedených v § 4, lit. b) a lit. d) 2⅛% stavebního nákladu;

2. jde-li o stavbu jiných osob, než které jsou uvedeny v § 5, odst. 1., čís. 1., v případech uvedených v § 4, lit. a) 1¾%, má-li stavba 1 až 4 byty, a 2⅛% stavebního nákladu, má-li stavba 5 nebo více bytů, a v případech uvedených v § 4, lit. b) a lit d), 1½% stavebního nákladu.

(2) V případech uvedených v § 4, lit. c), smí příspěvek býti vyměřen podle stavu prací dne 31. prosince 1923 a podle jiných okolností případu v mezích ustanovení § 30 zákona ze dne 25. ledna 1923, čís. 35 Sb. z. a n., a předchozího odstavce.

§ 7. — Ustanovení zákona ze dne 30. března 1920, čís. 209 Sb. z. a n., o přechodných daňových výhodách pro stavby, rozšiřují se také na stavby, které budou stavebně ukončeny nejdéle do konce roku 1925, s tou odchylkou, že stavbám domů s malými byty, které se začnou v roce 1924 a stavebně dokončí nejdéle do konce roku 1925, přísluší úplné osvobození od domovní daně třídní a činžovní na dobu 25 let; sazby daňové, jichž užití jest pro dobu plné daně, zůstávají v těchto případech nezměněny. Jinak zůstávají platné předpisy, zejména pokud jde o výhody z důvodu stavby, nadále v platnosti.

§ 8. — (1) Účinnost ustanovení hlavy II. a VIII. zákona ze dne 25. ledna 1923, čís. 35 Sb. z. a n., prodlužuje se až do vydání nového zákona o stavebním ruchu, nejdéle však do 31. prosince 1924.

(2) Ustanovení §§ 59 až 61 a 63 zákona ze dne 25. ledna 1923, čís. 35 Sb. z. a n., jest užíti obdobně také na provádění tohoto zákona.

§ 9. — Zákon tento nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1924.

§ 10. — Všem členům vlády se ukládá, aby tento zákon provedli.

(Vyhlášen v částce 33. Sb. z. a n. dne 21. března 1924.)

Ochrana dělnická.

Vyhláška ministra sociální péče ze dne 19. února 1924, č. 36, o dočasné úpravě pracovní doby v živnosti knihtiskařské.

Jelikož veřejný zájem vyžaduje včasného vyhotovení kandidátních listin a jiných tiskopisů pro nastávající volby do Národního shromáždění

v Podkarpatské Rusi (volební kraj XXIII. pro volbu do poslanecké sněmovny a XIII. pro volbu do senátu) a jelikož by nebylo lze tyto práce v normální době pracovní zastati, prohlašuji ve srozumění s ministrem vnitra, že podle § 6, odst. 4., zákona ze dne 19. prosince 1918, č. 91 Sb. z. a n., o 8hodinné době pracovní, může se v knihtiskárnách při hotovení úředních volebních tiskopisů pracovati přes čas bez ohledu na omezení tamtéž uvedené a že jest dovoleno podle § 3 uh. zák. čl. ze dne 9. dubna 1891, č. XIII, o nedělním klidu při pracích živnostenských, konati tyto práce i v neděli.

Z týchž důvodů povoluji podle ustanovení § 9, odst. 3., zák. č. 91/1918 Sb. z. a n. zaměstnávati ženy starší 18 let při těchto pracích v živnosti knihtiskařské také v noci.

Tato výjimečná úprava, která platí na dobu od 29. února do 10. března 1924, vztahuje se také na nutné práce knihařské a expediční, spojené s uvedenými knihtiskařskými pracemi.

(Vyhlášena v částce 19. Sb. z. a n. dne 23. února 1924.)

Vládní nařízení ze dne 29. února 1924, č. 47, o zachování služebních a pracovních poměrů po dobu cvičení ve zbrani (cvičení služebních) v roce 1924.

Vláda republiky Československé nařizuje podle zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n., kterým se vláda zmocňuje činiti opatření k úpravě mimořádných poměrů způsobených válkou:

§ 1. — (1) Služební a pracovní poměry, jakkoli upravené, kde zaměstnanec byl podle § 22 branného zákona republiky Československé ze dne 19. března 1920, č. 193 Sb. z. a n., § 9, odst. 1., zákona ze dne 7. prosince 1922, č. 370 Sb. z. a n., jímž se stanoví výhody v plnění branné povinnosti, prováděcích nařízení vydaných k těmto zákonům a směrnic ministerstva národní obrany, povolán v roce 1924 na cvičení ve zbrani (cvičení služební), smí v období počínajícím desátým dnem před nastoupením cvičení a končícím sedmým dnem po jeho skončení zrušiti výpovědí jen zaměstnanec, nikoli zaměstnavatel.

(2) Toto ustanovení se však nevztahuje na služební (pracovní) poměry, jež u zaměstnanců, obstarávajících výkony vyššího druhu, netrvaly alespoň 6 měsíců, u dělníků alespoň 8 týdnů, a nevztahuje se vůbec na sezonní zaměstnance.

(3) Výpověď daná proti předchozím ustanovením jest právně bezúčinnou.

(4) Právo obou stran žádati z důležitých příčin, stanovených příslušnými právními předpisy, aby služební (pracovní) poměr byl předčasně zrušen, zachovává se v platnosti.

§ 2. — Za dobu, po kterou zaměstnanec pro vojenskou službu nemůže svých služebních povinností vykonávati, nepřísluší jemu plat, není-li právními předpisy nebo smlouvou stanoveno jinak.

§ 3. — Pro služební a pracovní poměry po ukončení lhůty stanovené v § 1 dále trvající platí předem smluvené nebo zákonné výpovědné lhůty.

§ 4. — Zaměstnanci, který se do služby vrátí, přísluší dřívější plat, který měl v době nastoupení vojenského cvičení, i s případnými drahotními příplatky; budou-li v době trvání cvičení požitky pro příslušnou skupinu zaměstnanců nově upraveny, platí tato úprava i pro zaměstnance povolané k službě vojenské.

§ 5. — Zaměstnanec jest povinen po ukončení cvičení ve zbrani (cvičení služebního) nastoupiti opět práci. Za dobu, po kterou práci nekonal, ač cvičení ve zbrani (cvičení služební) skončilo, nepřísluší mu plat. Nena-

stoupí-li do sedmi dnů po skončení cvičení ve zbrani (cvičení služebního), má se za to, že vystupuje, leč by včasné nastoupení bylo znemožněno z důležité příčiny bez jeho zavinění

§ 6. — Platnost služebních a pracovních poměrů podle tohoto nařízení nezpůsobuje po dobu cvičení ve zbrani (cvičení služebního) dalšího trvání pojistné povinnosti nemocenské, úrazové a pensijní. Povinnost tato nastává však návratem zaměstnance k výkonu služby (práce).

§ 7. — (1) Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

(2) Provedením jeho pověřuje se ministr sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

(3) Nařízení toto pozbývá platnosti dnem 31. prosince 1924.

(Vyhlášeno v částce 27. Sb. z. a n. dne 4. března 1924.)

Sprostředkování práce a podpory nezaměstnaných.

Výnos ministerstva sociální péče ze dne 30. září 1923, čís. 44.200./III./E.-1923, o pomoci československým státním příslušníkům vracejícím se z Německa.

Na naše krajany žijící v Německu těžce doléhají neurovnané hospodářské poměry říše Německé. Jejich existence jest ohrožena nejen tím, že nemohou si pro nesmírnou drahotu za denní svůj výdělek nakoupiti nejnutnější životní potřeby, nýbrž také tím, že možnost výdělku jim, jakožto cizincům jest ztěžována. Opouštějí proto naši příslušníci, v Německu od let usedlí, cizinu a vracejí se do své vlasti doufajíce, že naleznou zde přístřeší a možnost obživy. V této své naději však vzhledem k přítomným poměrům v republice Československé byli by zklamáni a proto ministerstvo sociální péče prostřednictvím denního tisku, jakož i za pomoci našich zastupitelských úřadů v Německu varuje naše příslušníky před návratem z Německa. Přes tato upozornění přichází téměř každodenně jistý počet repatriantů. Ministerstvo sociální péče svoluje, aby těmto osobám zasluhujícím zvláštního zřetele, byly za šetření podmínek níže ustanovených přiznány podpory v nezaměstnanosti.

Osobám navrátivším se z Německa jest přiznati ve smyslu ustanovení zákona č. 322/1921 Sb. z. a n. podporu v nezaměstnanosti, jestliže svůj nárok na podporu uplatní během 6 týdnů od doby překročení hranic republiky Československé. Nárok jest uplatniti u příslušného úřadu místa pobytu. Při uplatnění nároku budiž blahovolným způsobem posuzováno opuštění místa v Německu, obzvláště v těch případech, kdy na naše příslušníky v Německu žijící byl vykonáván nátlak se strany odborových organisací, zaměstnavatelů aneb úřadů, aneb kde byly jim činěny ať přímo či nepřímo překážky ve výkonu zaměstnání.

Podpora v nezaměstnanosti může býti přiznána osobám, které pracovaly v Německu v poměru námezdním a kde možno považovati, že za stejných poměrů byly by v republice Československé z důvodů svého zaměstnání podléhaly povinnému nemocenskému pojištění.

Ve smyslu vysvětlivky § 1 lit. d) prováděcího výnosu z 20. dubna 1923 č. 16.000/III/E. jest možno přiznati podpory v nezaměstnanosti i oněm osobám, které v Německu provozovaly samostatné řemeslo, avšak živnosti této se vzdaly.

Podpory v nezaměstnanosti výše uvedeným osobám jest možno při-